

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

המרכז

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

לערבות הדדית

(ע"ר)

גליון מס': 96. חג השבועות ופ' נשא. ה' סיון ה'תש"פ.

זמני החג והשבת: חג השבועות ופרשת נשא.

כניסה מעבר לשבת	צאת שבת ר"ת				
19:23	20:15	21:11	ירושלים:	19:23	20:15
19:21	20:13	21:08	תל אביב:	19:21	20:13
19:24	20:16	21:11	חיפה:	19:24	20:16
19:20	20:13	21:07	בית שמש:	19:20	20:13

הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

בשביל הנישואין

'אור התורה' –
המבט של החזו"א

ה'קמיע' שנתן הקב"ה לישראל
עלי עין.

הנסיין הכפול
סיפור לשבת.

התנאים והמצוות לזכות
בתורה כהנלמד בפרשה
פניני אוה"ח.

שו"ת כלכלי
צוואה הלומית

ענווה בזמן אמת

מבט מהחג:

הסתכלות לחיים מעניני החג.

אבל הענין הוא כך, נחזור למשל הנ"ל, אם בעל
הסוסיתא או החיפושית, ביקר כאן בארץ ישראל שבוע
ימים קודם שאמור הרב להגיע אליהם. ויבוא אצל הרב,
והרב יאמר לו, יען כי שמעתי עליך שאתה אדם נכבד
וחשוב, ירא שמים ומזכה הרבים, וגומל חסדים טובים,
כאות הוקרה לי אליך, בשבוע הבא שאגיע אליכם
לצרפת, אסע אך ורק ברכב שלך. כמובן שישמח האיש
מאוד על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו.

"אבל אם אחד האנשים שיש לו סוסיתא או חיפושית יציע את רכבו"

והנה בחזרתו לצרפת, כשישמע את העשירים
מתדיינים ביניהם, מי אשר יקח את הרב ברכבו, כאן
כבר מובן הדבר אם יתערב בויוכו ויאמר, ידידי היקרים,
אין לכם מה לדון בנושא, כי כבר הבטיח לי הרב שהוא
נוסע ברכבי. אך אם בכל זאת, הוא לא יתערב בויוכו
אלא ישתוק עד אשר יפול דבר, והעיקר שלא יהיה ריב
ומחלוקת, לזה יקרא עניו, כי יש לו טענה בפיו ובכל
זאת הוא שותק.

והנמשל, הלוא זמן רב לפני כן, אמר לו הקב"ה למשה
(שמות ג' ב'): "בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדֶנּוּ אֶת
הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה", נמצא שהר סיני הובטח מאת
הקב"ה שעליו תנתן התורה, ובכל זאת כשההרים
חללו בויוכו, יכל הר סיני להשתיקם ולומר להם, מה
לכם להתדיין, כבר אני מובטח בזה, "הֲהָרָה הַזֶּה אֶלֶּהִים
לְשִׁבְתוֹ", אך הוא העדיף לשתוק, מכאן ראייה שהיה
עניו, ולכך זכה שעליו דוקא תנתן התורה.

וכך גם אנחנו יכולים ללמוד שהענווה מתבטאת דווקא
בזמנים מיוחדים, ונזכה שהתורה תשרה בנו, אמן.

שבת שלום ואהבה

ז' אב תש"פ

מוקדש להצלחת ידידנו היקר: אהרון בן אילנה הי"ו. שהקב"ה ישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, אמן.

אמרו חז"ל (מגילה כט ע"א): בשעת מתן תורה באו
ההרים הגבוהים, הר תבור, הר כרמל, וכל הר ביקש:
רבונו של עולם, עלי תנתן התורה, עלי תנתן התורה.
יצאה בת קול ואמרה (תהלים סו יז): "לְמָה תִּרְצְדוּן
הָרִים גְּבֻנִים, הֲהָרָה הַזֶּה אֶלֶּהִים לְשִׁבְתוֹ", למה תרצו
דין עם הר סיני? כולכם בעלי מומים אצל הר סיני, הר
סיני עניו ואתם גאוותנים.

ויש להבין, היכן ראינו שהר סיני עניו ושאר ההרים
גאוותנים, הלוא ברור הדבר שההרים הגבוהים יציעו
את עצמם שעליהם תנתן התורה, מאחר ויש להם מה
להציע, הם גבוהים מאוד וזו היא כבודה של תורה
שתנתן על הר גבוה ככל היותר. לא כן הר סיני
ששתק, כי יודע הוא שלא מתאים שהוא הנמוך ביותר,
עליו תנתן התורה. ונרחיב את השאלה במשל.

אם מרן הראשון לציון שליט"א אמור לנוסע בשבוע
הבא לצרפת לתת שיעורים ולזכות את הרבים, ויבואו
עשירי צרפת ויחלו לדון ביניהם מי יזכה להסיע את
הרב ברכבו משדה התעופה למקום לינתו ושהותו, כל
מובן הדבר, שמפני הערכתם הגדולה לתורה, כל
עשיר יציע את רכבו היותר חשוב ויותר משוכלל. מי
שיש לו וולוו יציע את רכבו, והשני יציע את הלימוזינה
שלו, והאחר יציע את הב.מ.וו. וכן הלאה, כי זהו
מכבודה של התורה שהרב יסע ברכב היותר חשוב
ויותר משוכלל.

אבל אם אחד האנשים שיש לו סוסיתא או חיפושית
יציע את רכבו, הלוא ללעג וקלס יחשב. ואם הוא
ישתוק ולא יציע את רכבו, האם נוכיח מכאן שהוא
עניו?! בודאי שלא, אלא פשוט יש לו שכל ולא יותר.

אם כן גם כאן הר סיני ששתק, אין זה מעיד על
ענוותנותו, אלא מובן שלא מתאים שיציע את עצמו
לכבודה של תורה.

בא ליטול שכר כולם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד,
עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם"
(ירושלמי ברכות סח.)

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

"כבר שילמנו לך, האם אתה רוצה להונות את בית המלוכה ולקבל כפול?... בעל כרחו שתק ושכ לביתו סר וזעף. בהיכנסו אמר לרעייתו: "רואה את? רק הלכתי יום אחד להתפלל וראי איזה נזק אירע לי..."

למחרת היום ברבע לחמש דפיקות בדלת. רבי חי טייב הגיע לקחתו ללימוד ותפילה, שוב התלבש והלך בלא חשק. לאחר התפילה הגיעה גברת מהודרת וקנתה סחורות רבות, העמיסה על עגלתה וברחה... שוב הפסיד סכום רב.

בלבו גמלה החלטה שהתפילה מסבה לו נזקים. למחרת בבוקר השכים בשלוש וחצי. חשב להתחמק ולברוח. אך יצא בארבע מן הדלת ורבי חי טייב לפניו... 'עוד מוקדם', גמגם בבהלה למול דמותו ההדורה, אך רבי חי הרגיע אותו: "יש בבית הכנסת שיעור במשנה, בגמרא ובזוהר"... נטלו בידו והוליכו ללמוד.

פתח את חנותו בתשע בבוקר ולבו רועד. בעשר הגיע קצין צעיר, בחר סחורה בכמות רבה וכלפון חושש מהבאות. לפתע אמר הקצין: "אלך להביא את עגלתי, בינתיים אתיר פה את הסחורה", והלך. הגיעה שעת הסגירה וכלפון התייאש מלהמתין לו. על הדלפק נח ארנקו התפוח של הקצין, נטלו וסגר את החנות.

בדרכו לביתו ראהו הרב ואמר לו: "כל מה שהפסדת – מצוי בכיסך". תמה כלפון לרוח הקודש הגלויה והרב הסביר: "כאשר אדם מעוניין להתחזק, כוחות הטומאה מקדשים נגדו מלחמה. ביום הראשון היה זה הס"מ, ביום השני הייתה זו אשתו המרשעת. רצו לנסותך האם תתמיד בתפילה. ידעתי זאת והחלטתי לעשות מעשה. היום הגיע הקצין שהיה מלאך משמים לשלם על הסחורות שלקחו ממך. אשריך שעמדת בניסיון"...

(גד שכטמן – הידברות)

כלפון העני התחיל לראות הצלחה בחייו. יום אחר יום החל להרויח כסף עד שהפך לסוחר מבוסס בעל עסק מצליח ולאחר מכן עשיר של ממש. ההצלחה, שהאירה לו פניה בחיי החומר, הייתה הפוכה בתכלית בחיי הרוח.

כבר לא היה לו זמן לשבת ללמוד בבית הכנסת לאחר התפילה. הוא החל לצאת לפני סיום התפילה, איחר להיכנס אליה, בהמשך התפלל יחיד בחנותו, ולבסוף פסק מלהתפלל כלל. התקיים בו הפסוק שנאמר בפרשתנו "וישמן ישורון ויבעט", כאשר אדם מצליח בענייני העולם הזה, הוא צריך זהירות גדולה שלא לפרוק ממנו עול מלכות שמים.

רעייתו של כלפון צדקת הייתה, ניסתה לדבר על לבו של בעלה, שידלה אותו והתחננה לפניו. אך הוא במסחרו. זה הדבר היחיד שהעסיק אותו תדיר. רעייתו החליטה לעשות מעשה.

בשכנותם התגורר הגה"ק רבי חי טייב זצ"ל, היא חיכתה לשעת הכושר בעת שעבר הרב תחת חלון ביתם ואנחה מרה התפרצה מליבה: "אוי, רבנו של עולם! עד מתי?..."

הרב נעצר מיד. הוא שאל בלא להרים את עיניו "מה קרה? האם אני יכול לעזור?" האשה סיפרה שבעלה נהיה עשיר והזניח את מצוות התורה, ובעיקר את התפילות. הרב סימן לה שהבין ואמר שהכל יהיה בסדר.

למחרת ברבע לחמש לפנות בבוקר, דפיקות על דלת ביתו של כלפון. רבי חי טייב בפתח: "ידידי היקר", פנה אליו הרב בנועם, "בוא נלך ללמוד תורה ולהתפלל. אני מחכה לך שתתארגן". כלפון הרגיש אי נעימות, אבל כבוד לרבנים היה לו. הוא התלבש ובא.

לאחר הלימוד והתפילה פתח את חנותו. בשעות הבוקר המאוחרות הגיעו שליחים מבית המלוכה לחנותו, קנו סחורות רבות, ארזו הכל על העגלה ופנו ללכת. כלפון שאל בנימוס מה עם התשלום. הם השיבו לו בגערה:

פניני אור החיים:
מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

מוקדש לזכות:
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

'התנאים וההכנות להשגת וקניית התורה' כפי הנרמז בפרשת השבוע

בעז"ה בשבועות האחרונים התחלנו במבצע 'ילדי אור החיים' בו כל ילד שיאמר חידוש מרבנו האור החיים הק' בשולחן השבת, כפי שמובא בעלון (כל אחד כפי גילו והבנתו), יכנס להגרלה נושאת פרסים. פרטים בעמ' 4.

שם ישקאל נגד הק"ר ומפרש רבינו האור החיים הקדוש שהתורה מרמזת לנו כאן את 3 עיקרי ההכנה ההתחלתיים לקבלת התורה:

1. 'ויסעו מרפידים' שנסעו מבחינת רפיון ידים, ללא ללמוד בעצלות.
 2. 'ויחננו במדבר' בשפלות ובענווה כמו המדבר שכולם דורכים עליו.
 3. 'ויחן שם ישראל נגד ההר' כתוב בלשון יחיד 'ויחן' ולא 'יחנו' בא ללמדנו, כאיש אחד בלב אחד, בלימוד בחבורה דוקא, והארת פנים זה לזה.
- כש'רבינו האור החיים הקדוש', מתייחס לעצלות התורה, הוא מסביר שאינו פוגע רק בכמות התורה שהוא לומד פחות, אלא הוא פוגע גם ב'איכות' התורה שהוא כבר כן לומד, כי העצלות הוא כמו עשבים רעים שמזיקים לשדה, כך עצלות מזיקה ומפסידה את השגת התורה.

[אור החיים נשא פרק ז פסוק ד; יתרו פרק יט פסוק ב;]

בפרשתינו נאמר בקרבנות הנשיאים 'ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר',

ומפרש רבינו האור החיים הקדוש, ששמו של 'נתנאל בן צוער', שהוא היה הנשיא של שבט יששכר שהם לומדי התורה, מרמז לנו שאי אפשר לקנות את התורה שנתן לנו האל יתברך, אלא על ידי צער ויסורים, וכמו שאמרו חכמינו 'כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה'. ועוד אמרו על הפסוק 'זאת חוקת התורה אדם כי ימות באהל' שאין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה.

וזהו הרמז 'נתנאל' הוא אותיות 'נתן אל' דהיינו התורה שנתן לנו הקב"ה במתנה, וכמו שכתוב 'כי לקח טוב נתתי לכם', אפשר לקנותה רק על ידי 'בן צוער' לשון 'צער' שאין התורה נקנית אלא על ידי יסורים.

ובמתן תורה נאמר: 'ויסעו מקרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר ויחן'

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן גלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
יעל בת בתיה.
נועה בת מזל פורטונה - לזיווג הגון
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בן כוכבה.

לע"נ:

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
מור בן מצי מזל.
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
חממה (יונה) בת ג'ל.
ת.נ.צ.ב.ה

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
עזת אסתר בת מרים.
בוריה בוריס בן ספירה.

'צוואה' חלומית.

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות
מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

ה'קמיע' שנתן הקב"ה לישראל

בן פורת עלי עין: עין הרע וסגולות במקורות חז"ל.

שבת שלום אחים יקרים

השבת פרשת נשא העוסקת בין היתר בעניין נזיר ופרשת סוטה וכן בברכת כהנים וחנוכת המשכן.

ורמז נאה בענין, 'נזיר' בחילוף אותיות - 'רזין' לומר לך שמי שמתנזר מענייני העולם הזה זוכה שמתגלין לו סודות ורזין

ואומר לנו המדרש (רבתי פיסקא ה"ב) אמר רבי יהושע דסכנין, מדוע נסמכה פרשת ברכת כהנים לחנוכת המשכן ומסביר על ידי משל, למלך שקדש את ביתו ועשה לה קידושין ושלטה בהם עין הרע. עמד המלך להשיא את ביתו, (שזה שלב אחרי קידושין בימנו עושים את שניהם ביחד) מה עשה? נתן לה 'קמיע' כדי שלא ישלוט בה עין הרע עוד.

כך כשעם ישראל קבלו את התורה בסיני היה פרסום גדול כמו שכתוב וכל העם 'ראים' את הקולות וכל זה היה קידושין כפי שאומר הפסוק: "לך אל העם 'וקדשתם' היום ומחר" ושלטה בהם עין הרע ונשתברו הלוחות. כיון שבאו ועשו משכן נתן להם הקדוש ברוך הוא את הברכות תחילה שזה ברכת כהנים, שלא תשלוט בהם העין הרע.

וזה מתחבר עם דברי הזהר על הפסוק בתהילים 'ה' זכרנו יברך" שאדם רואה טובה אצל חבירו, ישר יברכו כדי שלא ישלוט בו העין הרע,

וגם ידוע שאם אדם חלם חלום שמטרידו יעשה הטבת חלום בברכת כהנים. וכן הרווק יכוון בברכת כהנים במילה "ויחנך" שהשם יתנו לחן בעיני האשה שמיועדת לו, ויזכה לזיווג הגון במהרה

שנזכה בעזרת ה' לקבל את התורה מתוך שמחה אמיתית ותמימות שלמה אמן כן יהי רצון.

מעשה באברהם, אשר ממש סמוך פטירתו של אביו המנוח סיפר לו האב כי יש לו אוצר יקר החבוי בבית, עם יהלומים ותכשיטי זהב.

אלא שלא הספיק לפרט ואיבד את הכרתו, ולצערו של בנו נפח את נשמתו והחזירה ליוצרה. - אחרי השבעה נגלה האב לבנו בחלום וסיפר לו כי האוצר נמצא מאחורי הדלת, מטר מלמטה, בחדר פלוני.

אלא שהאב סיפר לבנו כי הכסף איננו שלו אלא הינו גנוב מאישה פלונית שצריך להחזיר לה את האוצר הגנוב.

הבן הנדהם קם משנתו, והלך לאותו מקום אחרי הוזהה קטנה של הגבס באותו קיר שמאחורי הדלת, גילה לתדהמתו את האוצר המדובר.

כעת שואל הבן מה לעשות "בצוואה החלומית" תרתי משמע?

תשובה: הבן יכול לקחת את האוצר לעצמו, ועל אף שהתגלו דברי האב בחלום כנכונים, אפשר שהפרט של שייכות האוצר לאותה פלונית איננו נכון.

נימוק ההלכה: איתא בשו"ע חו"מ סי' רנה סעיף ט' - היה פקדון ביד אביהם ואינו יודע היכן הניחו, ואמרו לו בחלום: כך וכך הם ובמקום פלוני הם ושל פלוני הם או של מעשר שני הם, ומצאם במקום שנאמר לו ובמנין שנאמר לו - דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין אלא הרי הם שלו. וכתב הסמ"ע (ס"ק כ"ט) הטעם, דאף שכוון במקום ובמנין, מ"מ י"ל כי באמרו של פלוני הן לא כוון.

ועי"ע בפרישה [שם, ד"ה ואמר להן] דהביא דנחלקו הראשונים מתי אומרים דדברי חלומות לא מעלין ולא מורידין, דלמרכיז: דווקא במעשר ומעות צדקה דינא הכי, ולא בפקדון כיון שיש בו גזל לאחרים. אולם לרמב"ם וטור: גם בפקדון הדיו כן, ופסק השו"ע כרמב"ם וטור.

אין לדמות הלכות למקרים שונים, ניתן לפנות לכותב השו"ת, הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.

(הרב מכהן כמו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים' מחבר סדרת 'חלקת אליהו' - קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית). כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

" כף אחת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטָרֶת" (פרק ז' פסוק י"ד)

בקייער: חידוש קצר לשולחן השבת.

בעל ה'דעת זקנים מביא על ה' כף אחת עשרה זהב' שהביאו הנשיאים שהיא כנגד עשרת הדברות שקבל משה שמלאות ריח טוב כקטרת.

ועוד מביא שיש להוכיח מכאן מה שאחז"ל כוס של ברכת המזון שוה מ' זהובים, וכך זה נרמז בפסוק

מאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום כמנין כ"ף.

אחת, עשרה זהב - כל ברכה אחת שוה עשרה זהובים.

וא"כ כוס של ברכה שיש בו ארבע ברכות שוה ארבעים זהובים:

(ע"פ בעל ה'דעת זקנים)

הרב יעקב חבה שליט"א - מדריך חתנים מוסמך.
יעוץ - הלכות - הנהגות - הדרכה מעשית.
ליעוץ טלפוני (ללא תשלום) חייגו: 054-846-8927

במסגרת סדרת המאמרים בשבועות האחרונים 'המבט הפנימי' העוסקת במסע אל נפשו של האדם והתנהלותה, אבקש לצטט מדבריו המאירים של מרן החזון איש זצ"ל - איש התורה והנפש - בספרו אמונה וביטחון (פרק ד אות יב) המפנים זרקור לאחת התכונות המשמעותיות ביותר בנפשם של אנשים רבים, וגם מהי הדרך לשפר אותה.

וז"ל הקדושה: כהיית האור הנפשי קראוה שפלות הנפש, שפלות היא כדלת הסוגרת את השער ואין מקום למוסר נפשי.

האוכל בשוק - אין עוסקים עמו בזמרת עדנים, ומי שדרכו לרכב בעיר - לא ירכב על במתי שמימיים.

בסייעתא דשמיא

איכובים פזיון או
ההצלחה באופן
כאלי?

חשוק?

36 כוונת?
מרגז?

לחוצאג עיין הנע העופנג ע"פ מקורו חז"ל
חייג: 052-7100-955
ובעז"ה נהפג בהשוק טובה

כל הבורקסים, הגבילות, הפשטידות, העוגות...
נראה לי הבנתי למה קוראים לחג הזה שבועות
כי שבועות יקח לי להוריד את כל האוכל הזה.

'אור התורה' ה'מבט' של החזו"א

בשביל הנישואין: הכנה לנישואין והנהגת הבית מאת הרב יעקב חבה שליט"א

שפלות הנפש, יסודה בנפש ולא במעשה, והמעשים השפלים הם זרע השפלות הנפשי.

המעשים המעידים על השפלות, שונים, מהם גסים וגשמיים - כאכילה בשוק ורכיבה על הסוס בקרית חוצות. ומהם בלתי ניכרים כל כך - כמו הדיבור בביטויים גסים ובניבול, נוח לחרף ולקלל, חדל הבושה וקל לדבר עזות, אינו חש לכחש ולשקר ואינו אחראי בעד אמרי פיו.

אנשים כאלה אינם ראויים ללימוד של בחינות המוסר המיוסד על דקות ועדינות, ולעולם לא ימצאו אלה מזרז למשחתותם בלימוד המוסר.

המשך בעמ' 4

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
קו נייד כשר
למשך 3 חודשים.

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "גדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

בהצלחה!!!

הצומוז ברצף ונקצר מומון למון במתקדש.
יצטרף לזומר הבערה ויכלה באש.
על מי ועל מיה נאמרו אלו הדברים.
זאת נבין כאשר המקרא ורש"י נלמד
משולבים.

פתרון החידה לפרשת בהר:

(ויקרא פרק כ"ה פסוק י' - ורש"י)

"וקראתם דרו: לעבדים, בין נרצע, בין שלא כלו לו שש שנים משנמכר, אמר רבי יהודה מהו לשון דרו כמדייר בי דיירא וכו' (ראש השנה ט:), שדר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים.

החידה מפרשת בהר:

זה העוף אשר שמו בהשאלה בפרשה מוצג.
בא ללמד ולרמוז כיצד בית דין ינהג.
כלפי זה ששילם רק ספורות.
וכן זה ששילם ואכל רב מרורות.
מהו הדין והמסר שכתב החידה מביע באלו השורות.

יהודי יקל!

הישועה שלהם - מחכה לגביאה שלך!

נא הקדש דקה ממשך ואחור פרק גהיאים ארכאגא השלימה של:

יוסף מרדכי בן גהיאה שמחה א בג ציון אפיץ א בג סימה יוכבד.

גודה רבה

(ניתן להעביר שמות לתפילה בפלאפון 052-7100-955)

נהנים מהעלון? רוצים לקבל אותו מידי שבוע ישירות לתיבת המייל שלכם?

שלחו בקשת הצטרפות ל:

ALONHLH@GMAIL.COM

והעלון בעז"ה אצלכם במייל מידי שבוע.

תגובות/ הארות/ הערות/ הצעות ליעול, יתקבלו בברכה

במייל זה או בקו המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3.

המשך 'בשביל הנישואין' מעמ' 3

שפלות הנפש אינה דבר ממשי וחיובי, רק אפיסה ושליטה, נטול האור של צחצחות הנפש, ואשר רפואתה בטוחה בעמלה של תורה, ואור התורה מחייהו.

כללו של דבר: מי שחש בשפלות יעסוק בתורה הרבה עד שישנן שכלו וילאה גופו, וכאשר יקנה תורה הרבה, והשפלות תמס ותהלך, ושב ורפא לו, אז יוסיף לקח בספרי היראה לעלות למעלה למשכיל.

שנזכה לקבל את התורה ונתאמץ ונזכה שתכנס התורה בנו, היא וכל סגולותיה הנפלאות, אמן.

בברכת יעילות מרובה ושלוש בית מבורך.

מבצע 'ילדי אור החיים'

בין המשתתפים תתקיים אחת לשבועיים

הגרלה 2 זוכים

פרס ראשון ספר 'א אידישע קאפ' חלק 3

פרס שני זוג ספרים מסדרת 'קומיקס סבא'.

(מי שמקבל את העלון בפורמט דיגיטלי ואין באפשרותו להדפיס, ניתן לקרוא את החידוש מערב שבת ולהעתיק לדף או לאומרו בע"פ בשולחן השבת)

חידושי ה'אור החיים מופיעים בעמ' 2

בעז"ה ככל שירבו המשתתפים יתרבו גם הפרסים, ולכן כדאי ומומלץ להציע גם לחברים להשתתף בתוכנית זו, ובוודאי שיש בכך גם זכות גדולה של זיכוי הרבים במינימום מאמץ (ניתן גם לצרף אנשים נוספים לקבלת העלון במייל מידי שבוע).

להצטרפות יש לשלוח פרטים במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בקו המידע שלוחה 3, ולאחמ"כ 2.

מיוזב אראל!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

ע"ש המרכז לערבות הדדית mediabar99@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.